

פעולה לשבת – פקודי- להתבונן ולתקן

1. פעילות קבוצתית –

(הפעילות הזאת מתאימה לשבטים גדולים/חב"ב.)

היום ננסה ליצור פעילות מגבשת של חיבור ושיח בין חניכי השבט. נחלק את כל השבט לזוגות ונבקש מהם לספר אחד לשני בתוך הזוג: משהו אחד שהייתי רוצה שתראה אותי יותר בתוכו (לדוגמא: במה אני צריך עזרה? ממה נעלבתי והייתי צריך חיזוק?) ומשהו אחד שראית אותי ואני רוצה להגיד תודה (רגע שהיה בין שני החברים שהיה טוב, מטיב, ולכן רוצים להגיד תודה עליו. ואז מתחלפים, השני מדבר והראשון מקשיב.

ננסה לעשות את זה בסבב, כל פעם נעביר את אחד מבני הזוג לשבת מול חבר אחר (אפשר לתת לחניכים לבחור) ככה 3 פעמים יושבים זוג חברים ומדברים ביניהם. כשמסיימים אפשר לעבור לזוג הבא.

2. **דיון ושיח:** השבת אנחנו מרחק של שבוע אחד מחגיגות פורים. אמירה ידועה על פורים משווה בין פורים ליום כיפור – יום כיפור: כ-פורים. זה שבחודש אדר יש הרבה שמחה אנחנו יודעים ומשתדלים על זה (בטח השנה). אבל צריך לתת גם הזדמנות להתבוננות פנימית עמוקה, שדווקא פורים מזמן אלינו – מתוך הכיסויים והתחפושות לחשוף עוד חלק ממי שאנחנו באמת.

נדבר על זה עם החניכים. נשאל: מדוע אמרו בזהר הקדוש המקובלים "כיפורים כ-פורים"? מה ביום כיפור יכול להיות דומה לפורים? מה אמור להיות העניין של פורים לפי זה? ואיך זה קשור לפעילות הראשונה שניסינו לעשות? (ננסה להסביר לחניכים שפורים זה לא רק תחפושות ואווירה וצחוקים. אלא אמור להיות משהו פנימי ומקרב אחד לשני וגם לקב"ה.)

3. **נלמד:** אז דיברנו על זה שגם פורים יכול להיות זמן שיותר פנימי ומקרב, יום שאפשר לחשוף מחשבות מהלב, הזדמנות חדשה באמצע השנה לסליחה וחברות. גם בפרשת השבוע שלנו יש מקום לסליחה:

"אוהל מועד מכונה בפרשתנו "משכן העדות". בפשטי המקראות הכוונה למקום שבו שוכנים לוחות העדות. אמנם, המדרש רואה במשכן עצמו עדות: "הקב"ה חיבב את ישראל, והביאם לפני הר סיני, ונתן להם את התורה, וקראן ממלכת כהנים, שנאמר 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים'. אחר ארבעים יום חטאו, אותה שעה אמרו העובדי כוכבים - אינו מתרצה להם עוד, שנאמר 'אמרו בגוים לא יוסיפו לגור'. כיון שהלך משה לבקש רחמים עליהם, מיד סלח להם הקב"ה, שנאמר: 'ויאמר ה' סלחתי כדברך'. אמר משה: רבון העולם, הריני מפויס שמחלת לישראל, אלא הודיע לעיני כל האומות שאין בלבך עליהם. אמר לו הקב"ה: חייך, הריני משרה שכיתי בתוכם, שנאמר: 'ועשו לי מקדש', ומכירין שמחלתי להם. לכך נאמר 'משכן העדות' - שעדות היא לישראל שמחל להם הקב"ה". היה היה פעם מצב אידיאלי, של תום, של יושר ושל אהבה. לפתע התמוטטה האידיליה, נפרדו הדבקים וכל אחד נזרק למקומו. התחושה הבסיסית היא שגם אם יהיו עוד קשרים טובים - עדיין מה שהיה כבר לא יהיה; שיבה אי אפשר להשיג. אולי נצליח להתקדם ואולי אפילו נצליח לשכוח, אך לשוב ולשחזר לא נוכל. כך אנו חושבים וחווים בכל תחום בחיינו הזמניים. אך המשכן הוא עדות לתופעה אחרת - לסליחה. ה' הסולח לבניו אינו רק משחרר אותם מהחטא, אינו רק מנקה; הוא גם מחזיר את המצב לקדמותו. גדלותה של קרבת ה' נמוגה בבת אחת בגלל מעשיהם של ישראל בחטא העגל, לכאורה לא הייתה עוד תקווה, אך המשכן מעיד על כך שיש סליחה לישראל - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". (הרב עודד מיטלמן, מתוך האתר של תורת הר עציון)

מה תפקידו של המשכן? מה הוא בא לתקן?

4. **סיכום:** הקרבה היחסית השנה בין פרשת פקודי לבין חג הפורים מאפשרת לנו לחשוב מחדש – מה בפורים אני יכולה לעשות כדי לחבר את החוץ לפניים? לתקן במעשים? פורים זהו חג של הזדמנות. חג עם המון תשומת לב לחברים ולמשפחה ובכלל לסביבה, שבה אני יכולה לאפשר לעצמי לחשוף חלק מהלב בשביל לחזק חברות, לבקש סליחה ולתקן.

שבת שלום מחדר השאלות!